

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců JUDr. Markéty Fialové a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobce: **K. D., z. s., IČO X**
sídlem U Z. 46/3, X P.
zastoupen advokátkou JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D.
sídlem Štěpánská 640/45, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

za účasti: **I. D. Z. – K. z. u. d., IČO X**
sídlem C. 866/50a, X B.
II. Ř. s. a d. ČR, IČO X
sídlem Š. 524/31, X B.
III. S. p. ú., IČO X
sídlem H. 1024/11a, X P. 3
IV. O. k., IČO X
sídlem J. 40a, X O.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze 23. 6. 2023, č. j. KUOK 67787/2023, ve věci
povolení kácení dřevin,

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 23. 6. 2023 č. j. KUOK 67787/2023 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 13 200 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Petry Humlíčkové, Ph.D., sídlem Štěpánská 640/45, 110 00 Praha 1.

III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Magistrát města Olomouce (dále jen „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 19. 12. 2022, č. j. SMOL/320789/2022/OZP/PKZ/Kol, na základě žádosti podané Ř. s. a d. ČR (dále jen „žadatel“), podle § 8 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně a přírody a krajiny (dále jen „ZOPK“) výrokem I. povolil kácení 408 ks dřevin a 73 194 m² zapojených porostů na pozemcích v k. ú. P., D., P. a L. u P. (pozemky dotčené stavebním záměrem „D1, stavba 0136 Ř.-P.“) a stanovil podmínky, za kterých se kácení dřevin povoluje, výrokem II. uložil provést do dvou let od zprovoznění předmětného stavebního záměru náhradní výsadbu na pozemcích v k. ú. P., D., P. a L. u P. v počtu 855 ks dřevin a 25 725 ks keřů, jakožto kompenzaci za vzniklou ekologickou újmu, a výrokem III. vyloučil odkladný účinek odvolání proti výroku č. I.
2. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce společně se spolkem D. Z. – K. z. u. d. (dále jen „D. z.“) odvolání. Žalovaný napadeným rozhodnutím změnil výrok II. rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že pozemky, na kterých bude náhradní výsadba probíhat, doplnil o obec Lýsky, a ve zbytku toto rozhodnutí potvrdil.

II. Shrnutí obsahu podání účastníků

3. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí správních orgánů obou stupňů. Žalobní body soud shrnuje takto:
 - a) V rozhodnutích chybí vlastní posouzení funkčního a estetického významu kácených dřevin, tudíž správní orgány nesprávně aplikovaly § 8 odst. 1 ZOPK ve vztahu k § 2 odst. 4 a § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Správní orgán I. stupně se opřel pouze o výstup kalkulačky Agentury ochrany přírody a krajiny ČR (dále jen „AOPK“), který dodal žadatel, avšak chybí přezkoumatelný popis, jakým způsobem ověřil, že výsledky kalkulačky odpovídají zákonu, aby bylo zřejmé, že je všechny navržené dřeviny nutné kácet. Žalobce nerozporuje objektivnost kritérií posuzovaných kalkulačkou, avšak naplnění těchto kritérií správným obsahem mělo být podle něj správními orgány ověřeno, vyhodnoceno a slovně popsáno, což se nestalo. Nelze tudíž ověřit, že stav kácených dřevin, který žadatel vložil do kalkulačky, skutečně odpovídá stavu dřevin v území. Z téhož důvodu pak nelze výsledky kalkulačky považovat za věrohodné ani ve vztahu k uložení náhradní výsadby. Ačkoli to žalobce namítal v odvolání, žalovaný se jádrem odvolací námitky nezabýval.
 - b) Došlo k porušení účelu § 9 odst. 1 ZOPK stanovením nepřiměřeně dlouhé doby pro náhradní výsadbu na místech mimo těleso dálnice. Kompenzace za ekologickou újmu

má být provedena přiměřeně časově, prostorově i věcně, což se v případě časového faktoru nestalo. Dřeviny byly pokáceny již v lednu 2023, avšak ke zprovoznění dálnice má dojít až v březnu 2026, takže náhradní výsadba by měla být provedena až cca do března 2028, tj. do 5 let od kácení (nedojde-li ke zpoždění s výstavbou). Výsadba mimo stavební záměr přitom může z hlediska technického i finančního začít, takže vyčkávání po dobu 5 (či více) let je iracionální. Podle rozsudku NSS ze dne 7. 2. 2019, č. j. 7 As 300/2017-30 by se přitom doba náhradní výsadby neměla zbytečně oddalovat, neboť účinnost kompenzačních opatření za ekologickou újmu s časem klesá. Uložit náhradní výsadbu do 3 let, jak žalobce navrhoval, bylo možné.

- c) Žalovaný se přezkoumatelně nezabýval jádrem odvolací námitky, že uložením náhradní výsadby v rozsahu 180 ks stromů v k. ú. L. na pozemcích určených ke komplexní pozemkové úpravě podle zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách, pozemkových úradech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemkových úpravách“) postupoval správní orgán I. stupně jednak v rozporu s § 3 správního řádu, neboť předmětná komplexní pozemková úprava dosud nebyla schválena, a tudíž nebylo možné časově a věcně předjímat budoucí stav, o němž nadto rozhoduje jiný orgán, dále v rozporu s § 9 odst. 1 ZOPK, neboť v případě předmětné komplexní pozemkové úpravy má dojít k výsadbě zeleně (dřevin) podle § 9 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách (např. protierozní opatření, či opatření k ochraně a tvorbě životního prostředí), tj. z jiných důvodů, než je kompenzace ekologické újmy způsobené kácením dřevin, přičemž k této výsadbě dojde (pokud vůbec) bez ohledu na stavbu předmětné dálnice, a dále v rozporu s § 2 odst. 4 správního řádu, neboť uložení náhradní výsadby ve vazbě na komplexní pozemkové úpravy představuje zásadní vybočení od dosavadní praxe orgánů ochrany přírody.
- d) Správní orgán I. stupně porušil § 36 odst. 3 správního řádu, neboť výroky I. a II. opřel mj. o souhlasné usnesení Rady města P. ze dne 24. 11. 2022, souhlasné stanovisko S. p. ú. ze dne 8. 12. 2022 a Plán společných zařízení komplexních pozemkových úprav, které ale nebyly součástí správního spisu, a tudíž se s nimi žalobce nemohl seznámit a vyjádřit se k nim. Jednalo se přitom o podklady zásadní. Součástí spisu nebyly ani žadatelem tvrzené souhlasy dvou vlastníků pozemků s výsadbou 180 ks stromů. Žalovaný se touto odvolací námitkou přezkoumatelně nezabýval.
- e) Vyloučením odkladného účinku odvolání došlo k porušení účelu § 85 odst. 2 písm. a) a b), odst. 4 správního řádu. Do právní moci rozhodnutí o povolení kácení mimolesních dřevin dle žalobce nebylo možné odkladný účinek vyloučit, neboť v takovém případě odpadne předmět odvolacího řízení, jelikož dřeviny již byly nevratně vykáceny, aniž bylo odvolacím orgánem zhodnoceno, zda k tomu byly splněny všechny zákonné požadavky. Za dlouholetou praxi žalobce jde navíc o jediný případ, kdy byl z důvodu urychlení jakékoliv státní stavby vyloučen odkladný účinek odvolání, čímž došlo i k porušení legitimního očekávání žalobce ve smyslu § 2 odst. 4 správního řádu. Jedná se o nepředvídatelné a účelové zneužití pravomoci správního orgánu I. stupně podle § 2 odst. 2 správního řádu. Žádný vážný právní a ani odborný důvod pro vyloučení odkladného účinku odvolání neexistoval, neboť bez něho by k žádnému nebezpečí na zdraví či na životu a ani k žádné velké havárii či k přírodní katastrofě nemohlo dojít. Žalovaný se nezabýval podrobnými argumenty žalobce v bodu 8 jeho odvolání. Odkladný účinek odvolání nemohl být vydaný ani z důvodů vážících se k tomuto konkrétnímu stavebnímu

záměru, neboť naléhavým veřejným zájmem má být ochrana mimolesních dřevin až do doby vydání pravomocného rozhodnutí žalovaného, přičemž k žádné vážné (finanční či nefinanční) újmě žadatele dojít nemohlo, jelikož by ke kácení případně došlo jako u jiných prioritních dálnic jen o několik měsíců později.

4. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Postup správního orgánu I. stupně byl podle něj zákonný a vzhledem k takovému rozsahu kácení dřevin i vhodný. Nastavení parametrů náhradní výsadby je dle žalovaného věcí správního uvážení, přičemž zde byl respektován návrh samotného žalobce. Pozemky určené pro komplexní pozemkové úpravy jsou pozemky ze zpracovaného plánu komplexních pozemkových úprav, které je možné osázet krajinou zelení. Jejich převzetí bylo schváleno Radou města P. (viz souhlasné usnesení Rady) a obdobně je garantováno jejich převzetí v souhlasném stanovisku SPÚ. Správní orgán I. stupně byl tak přesvědčen, že těmito akty je dostatečně zajištěno, že předmětné pozemky budou k navrženému ozelenění využity a nedojde ke zmaření investice do náhradní výsadby. Dále uvedl, že žalobcem požadované podklady jsou součástí stanoviska žadatele, proto správní orgán I. stupně neměl povinnost seznamovat s nimi účastníky řízení podle § 36 odst. 3 správního řádu. Přesné umístění náhradní výsadby v rámci komplexní pozemkové úpravy je zřejmé z výkresu 2.5_NV_L.pdf, který je součástí žádosti, s níž se žalobce mohl prokazatelně seznámit. Uložení náhradní výsadby v rámci připravovaných a dosud neschválených komplexních pozemkových úprav není obvyklé, avšak nikoli nezákonné. Takový postup reflektuje snahu najít vhodná místa pro realizaci náhradní výsadby v rámci správního obvodu daného orgánu ochrany přírody, která jsou limitovaná. Vyloučit odkladný účinek odvolání měl správní orgán I. stupně právo a svůj postup pečlivě zdůvodnil.
5. Žalobce v replice nad rámec žaloby popřel, že by navrhoval, aby byla veškerá náhradní výsadba vysazena až za 2 roky od zprovoznění stavebního záměru, neboť pokud to prostorové a časové podmínky dovolují, měla být tato uložena na místech mimo prostor stavebního záměru do 3 let od kácení dřevin, což v odvolání jasně uvedl. Chybějící podklady (souhlasné stanovisko SPÚ a souhlasné usnesení Rady) byly žadatelem vloženy do správního spisu těsně před vydáním rozhodnutí správního orgánu I. stupně na základě vyjádření žalobce a D. z. Bez těchto podkladů by správní orgán I. stupně nemohl vydat rozhodnutí, neboť by se nemohl opřít o žádný doklad, že majitelé předmětných pozemků v rámci nechtěného návrhu komplexních pozemkových úprav souhlasí s tímto způsobem náhradní výsadby. Dále uvedl, že žalovaný nedoložil žádné rozhodnutí týkající se povolení kácení dřevin podle § 8 odst. 1 ZOPK, ve kterém by byl taktéž odkladný účinek odvolání vyloučen.
6. Žadatel (osoba zúčastněná na řízení II.) se ztotožnil se stanoviskem žalovaného. Uvedl, že užití kalkulačky k vyhodnocení funkčního a estetického vlivu každé jednotlivé dřeviny je seznatelné jak z metodického pokynu MŽP ČR, tak i z metodiky AOPK. Lhůta pro realizaci náhradní výsadby mimo těleso dálnice je jak z časového hlediska, tak ze své věcné podstaty plně souladná s požadavky ZOPK. Umístění náhradní výsadby na pozemky, které jsou součástí probíhajících komplexních pozemkových úprav je plně souladné se ZOPK, správním orgánem I. stupně byla takováto lokalizace řádně odůvodněna a vysvětlena. Z žádného právního předpisu nevyplývá nemožnost umístění náhradní výsadby do takových lokalit. V daném případě bylo navíc takovéto umístění odsouhlaseno jak místně příslušným pozemkovým úřadem, tak i dotčeným vlastníkem. Podle žalobce absentující podklady byly dle žadatele pouhou reakcí na připomínky vznesené ekospolky v řízení o povolení kácení dřevin a neobsahovaly žádné nové skutečnosti, na jejichž základě správní

orgán I. stupně rozhodoval. Proti výroku o vyloučení odkladného účinku nebylo přípustné odvolání, tudíž se žalovaný v odvolacím řízení nemohl takovou námitkou vůbec zabývat a měl odvolání v této části zamítnout jako nepřípustné. Lhůta jednoho měsíce pro podání žaloby tedy započala běžet ihned po obdržení rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

III. Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
8. Předně se soud zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřuje v nevypořádání jeho výše konkretizovaných odvolacích námitek. Z ustálené judikatury NSS vyplývá, že nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku s uplatněnými námitkami, zatíží své rozhodnutí nepřezkoumatelností spočívající v nedostatku jeho důvodů (rozsudky NSS ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71, nebo též ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45). Z odůvodnění správního rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů.
9. Zároveň však platí, že vypořádání s námitkou účastníka nemusí být nutně učiněno výslovně, je-li z obsahu odůvodnění implicitně seznatelné (k tomu viz např. rozsudky NSS ze dne 6. 9. 2018, č. j. 9 As 210/2018-36 či ze dne 3. 7. 2018, č. j. 7 As 150/2018-36, jež shodně zdůrazňují, že zrušit rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost lze pouze z těch nejzávažnějších vad rozhodnutí, pokud rozhodnutí správního orgánu nelze meritorně přezkoumat). Pro závěr o přezkoumatelnosti správního rozhodnutí tudíž postačuje, plyne-li vypořádání námitek z obsahu rozhodnutí alespoň implicitně či dokonce předestře-li správní orgán vlastní právní názor, v jehož světle námitky účastníka neobstojí.
10. Krajský soud však musí konstatovat, že napadené rozhodnutí vadou přezkoumatelnosti skutečně trpí, jelikož v něm zcela absentují jakékoliv přezkoumatelné úvahy reagující na níže rozvedené žalobcovy zásadní odvolací námitky, přičemž tyto se z něj nepodávají ani implicitně.
11. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí shledal předně v nevypořádání námitek nepřiměřeně dlouhé doby k realizaci náhradní výsadby. Jakkoli žalobce v případě této námitek výslovně vadu nepřezkoumatelnosti nezmínil, je podstatou žalobního bodu tvrzení o absenci důvodů stanovení jediné lhůty pro náhradní výsadbu navázanou na okamžik zprovoznění dálnice, přestože by v místech, která časově ani prostorově s výstavbou a se zprovozněním dálnice nesouvisejí, mohlo k realizaci náhradní výsadby dojít daleko dříve, pročez není racionální ji s ohledem na uvedenou potřebu účinnosti uložené kompenzace zbytečně oddalovat. Krajský soud tedy s daným žalobním bodem jako s námitkou nepřezkoumatelnosti pracoval. Ostatně, k níže uvedené nepřezkoumatelnosti by musel soud přihlídnout i z úřední povinnosti, neboť absence jakýchkoliv přezkoumatelných úvah žalovaného k této otázce brání soudnímu přezkumu napadeného rozhodnutí v rozsahu uplatněné věcné žalobní námitek.

12. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že správní orgán I. stupně uložil povinnost provést náhradní výsadbu ve lhůtě do 2 let od zprovoznění předmětného úseku dálnice. Žalobce na str. 3-4 doplnění odvolání ze dne 7. 2. 2023 i v návaznosti na svá předchozí vyjádření v řízení podrobně argumentoval potřebou efektivitu přijatého kompenzačního opatření v podobě náhradní výsadby, přičemž na str. 4 vznesl výslovný požadavek na uložení náhradní výsadby dvěma způsoby, a to tak, že na pozemcích, které budou tvořit těleso dálnice, by se dle žalobce měla uložit doba pro realizaci náhradní výsadby 2 roky od zprovoznění dálnice, avšak na ostatních pozemcích, které jsou vhodné k výsadbě již nyní, by se měla uložit doba 3 let od kácení.
13. Žalovaný při vypořádání této námitky postupoval tak, že na str. 12 – 13 napadeného rozhodnutí vypořádal shodnou námitku odvolatele D. z. a u námitky žalobce již jen na tuto pasáž odkázal. Žalovaný poukázal na správní uvážení orgánu ochrany přírody, a dále uvedl, že ze spisového materiálu vyplývá, že nyní napadenou lhůtu navrhl sám odvolatel. Podle žalovaného se *„jedná o nejzazší termín, do kdy musí být náhradní výsadba provedena. Tímto je nastavena vymahatelnost stanovené podmínky, a to ve vazbě na přestupek nesplnění povinnosti náhradní výsadby podle § 88 odst. 1 písm. h) zákona. Samozřejmě, že provedení náhradní výsadby ihned po kácení dřevin z legislativního hlediska nic nebrání.“*
14. Jakkoli je nesporné, že vzhledem k formulaci užití v § 9 odst. 1 ZOPK (orgán ochrany přírody *může* ve svém rozhodnutí o povolení kácení dřevin uložit náhradní výsadbu) se rozhodování o uložení povinnosti náhradní výsadby odehrává ve sféře správního uvážení, které podléhá pouze omezenému soudnímu přezkumu, a to pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem (viz např. rozsudek NSS ze dne 15. 5. 2015, č. j. 7 As 280/2014-72 a starší judikatura tam uvedená), nezbavuje odvolací správní orgán tato skutečnost jeho povinnosti vyplývající z § 68 odst. 3 správního řádu, které se podle § 93 odst. 1 téhož zákona vztahuje na rozhodnutí odvolacího orgánu, reagovat na odvolací námitky účastníků řízení. Správní uvážení neznamena možnost rozhodovat libovolně a své rozhodnutí neodůvodnit a nereflektovat zcela logické a věcné námitky účastníků. Vypořádal-li tedy žalovaný výše uvedenou odvolací námitku žalobce pouze odkazem na správní uvážení správního orgánu I. stupně, zatížil své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti, neboť se z napadeného rozhodnutí nepodává jediná přezkoumatelná úvaha o tom, z jakého důvodu nebylo možné či vhodné lhůtu pro realizaci náhradní výsadby rozdělit na dvě různé lhůty reflektující povahu dotčených pozemků v souladu s požadavkem žalobce. Odkaz na správní uvážení pak zcela jistě nemůže představovat ani onen zmiňovaný vlastní právní názor, v jehož světle námitky účastníka neobstojí. Odkaz na akceptaci návrhu odvolatele D. z. je stejně tak nedostatečný, jelikož ani z něj se nepodává, proč rozdělení lhůt nebylo možné. Jedná se přitom o podstatnou otázku, neboť lze souhlasit s žalobcem, že náhradní výsadba za způsobenou ekologickou újmu vykácením dřevin by z povahy věci měla být co nejúčinnější, tedy i co nejrychlejší.
15. Nepřezkoumatelným shledal krajský soud napadené rozhodnutí i ve vztahu k žalobnímu bodu c), jenž se týkal námitky nemožnosti uložení náhradní výsadby v rámci plánovaných komplexních pozemkových úprav. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že v doplnění odvolání žalobce tuto námitku podrobně odůvodnil na str. 7-9. Uvedl, že ZOPK a zákon o pozemkových úpravách mají různé mechanismy, jak lze sázet nové dřeviny, a jiné účely, které nelze směřovat, a dále uvedl, že výsadbu dřevin v rámci komplexních pozemkových

úprav nelze považovat za náhradní, ale za novou, jelikož k ní má dojít někdy v budoucnu, aniž by k jakémukoliv kácení na dotčené dálnici muselo dojít.

16. Žalovaný se ke shodné námitce odvolatele D. Z. vyjádřil na str. 14 napadeného rozhodnutí pouze takto: „D. Z. zde opakuje svoji námitku podanou v průběhu řízení, kdy pod bodem 8.1 naléhají na vypuštění ploch určených pro komplexní pozemkovou úpravu jako časově a věcně rizikové plochy. Tato námitka byla orgánem ochrany přírody vypořádána. V předmětném řízení je náhradní výsadba uložena i na pozemky dotčené komplexní pozemkovou úpravou. Konkrétně se jedná o vybrané interakční prvky. Orgán ochrany přírody nepostupoval nezákonně. Odvolací orgán je toho názoru, že výsadba dřevin na takovýchto plochách může být jistou garancí pro jejich dlouhodobou existenci v daném území. Námitky odvolatele ve vztahu k financování výsadeb v rámci KPÚ či financování pro zajištění náhradní výsadby překračují rámec tohoto správního řízení.“ Při vypořádání námitky žalobce opět toliko odkázal na již provedené citované vypořádání námitky D. Z. a dodal jen to, že přesné umístění interakčních prvků je součástí projektové dokumentace, která byla přiložena k žádosti o povolení kácení.
17. Správní orgán I. stupně se přitom k předestřené otázce (uplatňované v průběhu celého správního řízení) vyjádřil na str. 16 (a zcela shodně na str. 33) svého rozhodnutí, přičemž uvedl, že se jedná o pozemky ze zpracovaného Plánu společných zařízení KPÚ, které je možno jako interakční prvky IP1, IP2 a IP4 osázet krajinou zelení. Jejich převzetí přitom schválila Rada města P., obdobně garantoval převzetí i Státní pozemkový úřad. Správní orgán I. stupně dále uvedl, že je „přesvědčen, že těmito akty je po právní stránce dostatečně zajištěno, že dotčené pozemky budou k navrženému ozelenění využity a v budoucnu nedojde ke zmaření této investice do náhradní výsadby jako kompenzačního opatření za povolené kácení dřevin, tzn. že její účel a funkce budou i nadále zachovány, kdy nově vysázené dřeviny (stromy a keře) budou jejími vlastníky zachovány, resp. chráněny, jakožto nově vzniklý krajinný prvek.“
18. Pomine-li krajský soud otázku kvality zdůvodnění dostatečnosti podkladů pro realizaci náhradní výsadby prostřednictvím plánovaných komplexních pozemkových úprav, musí konstatovat, že ani jeden ze správních orgánů žádným způsobem nereagoval na námitku využití zcela odlišného institutu výsadby v rámci komplexních pozemkových úprav na kompenzaci ekologické újmy. Žalovaný se jedinou větou o tom, že orgán ochrany přírody nepostupoval nezákonně, rozhodně s touto žalobní námitkou nevypořádal přezkoumatelným způsobem, a ani z celkového kontextu citované pasáže napadeného rozhodnutí nevyplývá jakákoliv úvaha o tom, z jakého důvodu lze institut výsadby v rámci plánovaných komplexních pozemkových úprav využít i na zcela odlišný institut náhradní výsadby za způsobenou ekologickou újmu v rámci povoleného kácení dřevin se zcela odlišným účelem. Byl-li odkladný účinek proti výroku povolujícímu kácení dřevin vyloučen a tyto již byly vykáceny, představuje otázka náhradní výsadby již v podstatě jedinou otázku se skutečně praktickým dopadem. Jedná se proto v daném kontextu o otázku zásadního významu.
19. Krajský soud proto uzavírá, že se žalovaný s touto odvolací námitkou nevypořádal. Uvedená skutečnost pak opět brání soudu ve věcném přezkumu napadeného rozhodnutí v rozsahu této žalobní námitky.
20. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že napadené rozhodnutí v soudním přezkumu pro svoji nepřezkoumatelnost nemůže obstát.

21. Pokud pak jde o žalobní bod a), soud pouze ve stručnosti uvádí, že namítá-li žalobce, že správní orgány neověřili správnost dat zadaných do kalkulačky, pak pomíjí, že správní orgán I. stupně provedl obhlídku lokalit kácení, v rámci které prověřil data doložená žadatelem, jak uvádí na str. 8 svého rozhodnutí a jak vyplývá ze Zápisu z terénní pochůzky dne 20. 10. 2022, č. j. SMOL/295364/2022/OZP/PKZ/Kol. Odůvodnění a vyhodnocení zvoleného postupu (převzetí hodnocení provedeného kalkulačkou) pak oba správní orgány provedly dle názoru soudu dostatečným způsobem (str. 8, 14 rozhodnutí správního orgánu I. stupně a str. 8, 17-18 napadeného rozhodnutí).
22. Žalobní bod d) týkající se porušení možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí soud uvádí, že byť jeho vypořádání nalezl v posledním odstavci na str. 14 napadeného rozhodnutí, nelze dle jeho názoru souhlasit s žalovaným, že se nejednalo o skutečnosti, na jejichž základě by správní orgán I. stupně rozhodoval. Jednalo-li se o podklady, ze kterých správní orgán I. stupně (a následně i žalovaný) dovodil, že těmito akty je po právní stránce dostatečně zajištěno, že dotčené pozemky budou k navrženému ozelenění využity a v budoucnu nedojde ke zmaření této investice do náhradní výsadby, čímž bude její účel zachován (str. 16 rozhodnutí správního orgánu I. stupně), pak tyto podklady představovaly skutečnosti, na základě kterých bylo v řízení rozhodnuto o zahrnutí výsadby v rámci plánovaných komplexních úprav do náhradní výsadby, pročez žalobce měl právo být s těmito podklady seznámen a měl mít možnost se k nim vyjádřit.
23. K namítanému nevypořádání se s námitkou směřující proti výroku o vyloučení odkladného účinku odvolání (žalobní bod e) krajský soud uvádí, že tento výrok byl v souladu s § 85 odst. 4 správního řádu vyloučen z odvolacího přezkumu (jak je správně uvedeno v poučení rozhodnutí správního orgánu I. stupně). Žalovaný se tedy správně touto částí odvolání neměl vůbec věcně zabývat a jediný možný následný přezkum by představovala samostatná správní žaloba dle § 65 odst. 1 s. ř. s. proti dotčenému výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

IV. Závěr a náklady řízení

24. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud podle § 78 odst. 1 a odst. 4 s. ř. s. zrušil rozhodnutí žalovaného a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Žalovaný je v dalším řízení vázán právním názorem zaujatým krajským soudem (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Bude úkolem žalovaného, aby se v dalším řízení řádně a přezkoumatelně zabýval odvolacími námitkami žalobce.
25. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovaný byl s ohledem na úspěch žalobce ve věci zavázán k náhradě jí účelně vynaložených nákladů. Ty spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč. Dále zahrnují odměnu advokáta za poskytnuté úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“) v podobě přípravy a převzetí zastoupení, podání žaloby a repliky ze dne 20. 10. 2023. Za každý úkon náleží zástupkyni žalobce odměna podle § 7 bod 5 a § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu ve výši 3 100 Kč, tj. celkem 9 300 Kč. Za každý úkon právní služby náleží zástupci žalobkyně paušální náhrada účelně vynaložených výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, tj. celkem 900 Kč. Celkové náklady žalobkyně tedy činí 13 200 Kč.
26. O náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 5 s. ř. s., když soud žádné z těchto osob v řízení neuložil žádnou povinnost a neshledal ani žádné

důvody zvláštního zřetele hodné, která by přiznání náhrady nákladů řízení kterékoli z těchto osob odůvodňovaly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Olomouc 15. listopadu 2023

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu